

Preces Quotidianæ

In ufum SCHOLAE

Collegii Regalis apud ETONAM;

Quibus adjiciuntur

CATECHISMUS,

C U M

Ordine Confirmationis,

Græcè et Latinè;

N E C N O N

ARTICULI RELIGIONIS,

Secundùm Ecclesiam ANGLICANAM,
Latinè redditi.

ETONÆ, excudit J. POTER, 1784.

Lately published.

REGISTRUM REGALE: five Catalogus,

1. Præpositorum utriusque Collegii Regalis Etonensis et Cantabrigiensis.

2. Sociorum Collegii Etonensis.

3. Alumnorum è Collegio Etonensi in Collegium Regale Cantabrig. per singulos Annos cooptatorum.

Ab Anno Dom. 1443, ejusdem Collegii Regalis foundationis primo usq; ad Ann.

1774. Cum Continuatione. *Eton*, pret. 3s.

PRECES in Schola Collegii Regalis apud *ETONAM*,

Horâ sextâ Matut. et undecimâ recitatæ.

PSALMUS Lxvi.

V. E U S misereatur nostri, et
D benedicat nobis : illuminet
vultum suum super nos, et
misereatur nostri.

R. Ut cognoscamus in terra viam tuam :
in omnibus gentibus salutare tuum

V. Confiteantur tibi populi Deus : confi-
teantur tibi populi omnes.

R. Lætentur et exultent gentes : quoniam
judicas populos in æquitate, et gentes
in terra dirigis.

V.

V. Confiteantur tibi populi Deus; confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

R. Benedicat nobis Deus, Deus noster, benedicat nobis Deus: et metuant eum omnes fines terræ.

V. Gloria Patri, et Filio et Spiritui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. *Amen.*

V. Oremus.

Κύριε ἐλέησον.

Χρίστε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

PAter noster, qui es in cœlis: sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic et in terra, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris, et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos à malo; quia tuum est regnum, potentia et gloria, in secula seculorum.

R. *Amen.*

V.

V. Adveniat super nos misericordia tua,
Domine.

R. Et salutare tuum secundum eloquium
tuum.

V. Sit splendor Domini Dei super nos.

R. Et opera manuumstrarum dirige.

V. Respice in servos tuos, ac in opera tua
Domine.

R. Dirige eos ac filios eorum.

V. Domine salvum fac regem.

R. Et exaudi nos in die quâ invocaveri-
mus te.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. **O**Mnipotens et sempiternus Deus,
dirige actus nostros, ut in bene-
placito tuo, ac in nomine dilecti filii tui
bonis operibus semper abundare studea-
mus, per Christum Dominum nostrum.

R. *Amen.*

V. **A**ctiones nostras quæsumus, Domi-
ne Deus, aspirando præveni, et
adjuvando persequere, ut cuncta nostra
oratio atque operatio per te incipiant,
et

et per te incepta finiantur, per Christum
Dominum nostrum.

R. Amen.

V. **D**E U S, qui nos ad principium
hujus diei pervenire fecisti: tuâ
nos conserva virtute; et concede, ut
hac die nullum inclinemus peccatum,
nec ullum incurramus periculum, sed
semper ad tuam justitiam faciendam,
omnis actio nostra tuo moderamine di-
rigatur, per Christum Dominum no-
strum.

R. Amen.

V. Benedicite.

R. Domino.

V. In nomine Patris, et Filii, et Spiritûs
Sancti.

R. Amen.

PRECES *in Scholâ horâ quintâ
vespertinâ.*

PSALMUS cxxii.

V. **A**D te levavi oculos meos: qui habitas in cœlis.

R. Ecce sicut oculi servorum; in manibus dominorum suorum.

V. Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri spectant ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

R. Misere nostri, Domine, misere nostri; quia multum repleti sumus despectione.

V. Quia multum repleta est anima nostra; opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

R. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

V. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum.

R. *Amen.*

V. Oremus.

Κύριε ἐλέησον.

Χρίσε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum ; adveniat regnum tuum ; fiat voluntas tua, sicut in cœlo sic et in terra : Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo, quia tuum est regnum, potentia, et gloria in secula seculorum.

R. *Amen.*

V. In memoriâ æternâ erit justus.

R. Ob auditum mali non timebit.

V. Justorum animæ in manus Dei sunt.

R. Nec attingat eos cruciatus.

V. **D**omine Deus, resurrectio et vita credentium, qui semper es laudandus tam à viventibus quam à defunctis,

functis, gratias tibi agimus pro *Henrico* sexto rege, fundatore nostro, cæteriſque benefactoribus noſtris, quorum beneficiis hîc nos ad pietatem, ſtudiumque literarum alimur; rogantes ut his donis datis recte ad tuam gloriam utentes, unâ tandem cum fidelibus deſunctis omnibus ad cœleſtem vitam reſurgamus, per Chriſtum Dominum noſtrum.

R. *Amen.*

PRECES *in longo cubiculo horâ octavâ vespertina.*

Poenitentiam agite et reſipiſcite; appropinquat enim regnum cœlorum.

Omnipotens et clementiſſime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati ſumus, et à viis tuis aberravimus: Inventis et concupiſcentiis cordis noſtri nimium indulſimus: ſacroſanctas leges

tuas violavimus: Quæ à nobis facienda fuerant omisimus, et quæ facienda non fuerant admisimus: In nobis nulla est salus: Quapropter, ô Domine, propitius esto nobis miserrimis peccatoribus: Parce ö Deus, peccata sua confitentibus; misericordiam concede resipiscantibus, juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu, Domino nostro benignissimo revelatas: Amplius etiam concede nobis, ô clementissime Pater, propter filium tuum et servatorem nostrum Jesum Christum, ut posthac piè, justè sobrièque vitam nostram instituiamus, ad sanctissimi tui nominis gloriam.

R. Amen.

Pater noster qui es in cœlis; sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua sicut in cœlo, sic et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo;

malo; quia tuum est regnum, potentia,
et gloria in secula seculorum.

R. Amen.

V. Deus misereatur nostri, benedicat nobis; Illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

R. Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

V. Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.

R. Lætentur, et exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

V. Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes: Terra dedit fructum suum

R. Benedicat nobis Deus, Deus noster; benedicat nobis Deus, et metuant eum omnes fines terræ

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. *Amen.*

Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ, et in Jesum Christum filium ejus unicum
Dom-

Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus, descendit ad inferna, tertia die resurrexit à mortuis, ascendit ad cœlos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis, inde venturus est judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, sanctam ecclesiam catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, et Vitam æternam.

R. *Amen.*

Hymnus.

V. et R. *Salvator mundi Domine,
 Qui nos servasti hodie,
 Hac nocte nos tu protege,
 Et salva nos in omni tempore.
 Adesto tu propitius,
 Et parce supplicantibus :
 Tu dele nostra crimina,
 Tu tenebras illumina,
 Ne mentem somnus opprimat,
 Nec hostis nos surripiat,
 Nec ullis caro, petimus,
 Commaculetur sordibus,*

Tu

*Tu reformator sensuum,
 Votis precamur cordium,
 Ut puris castis mentibus
 Surgamus à cubilibus
 Gloria tibi, Domine,
 Qui natus es de virgine.
 Cum Patre et Sancto Spiritu,
 In sempiterna Secula.*

V. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

R. Et salutem tuam da nobis.

V. Domine, saluum fac regem.

R. Et exaudi nos in die quo invocaverimus te.

V. Saluum fac populum tuum, Domine.

R. Et benedic hæreditati tuæ.

V. Da Pacem, Domine, in diebus nostris.

R. Quia non est alius qui pugnat pro nobis nisi tu Deus noster.

V. Cor mundum crea in nobis, ô Deus.

R. Et Spiritum Sanctum ne auferas à nobis.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Gratias

V. **G**Ratias tibi agimus, omnipotens et sempiternæ Deus, qui tam benignè nos hoc die conservâsti, supplices te rogamus, ut hac nocte corpora nostra requiescant in pace, et posthac gaudium consequamur æternum ; per Christum Dominum nostrum.

R. *Amen.*

V. **I**llumina quæsumus, Domine Deus, tenebras nostras, et totius noctis infidias tu à nobis repelle propitius : per Dominum nostrum Jesum Christum. *Amen.*

V. **O**Mnipotens et sempiternæ Deus, qui nobis gratiam dedisti ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offeramus, quique pollice-
ris, ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditurum ; petimus, ut vota et preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maximè expedire, perficias ; et præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem,

nem, et in futura, vitam æternam, per
Christum Dominum nostrum.

R. *Amen.*

V. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

V. Gratia Domini nostri Jesu Christi,
charitas Dei, et communicatio Sancti
Spiritus, sit semper cum omnibus
nobis.

R. *Amen.*

GRATIARUM actio in Aula
Collegii Regalis apud E T O-
N A M.

Ante Prandium.

- V. E nedicite.
R. Domino.
V. Oculi omnium in te spe-
rant, Domine.
R. Et tu das escam illorum in tempore
opportuno.
V. Aperis tu manum tuam,
R. Et imples omne animal benedictione
tua.
V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui
Sancto.

R. Sicut

R. Sicut erat in principio, et nunc, et
semper, et in secula seculorum. *Amen.*

V. Oremus.

Κύριε ἐλέησον.

Χρίστε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Pater noster, qui es in cœlis: sanctifi-
cetur nomen tuum: Adveniat reg-
num tuum: fiat voluntas tua, sicut in
cœlo, sic et in terra, Panem nostrum
quotidianum da nobis hodie: et dimitte
nobis debita nostra, sicut et nos dimit-
timus debitoribus nostris, et ne nos
inducas in tentationem: sed libera nos
a malo; quia tuum est regnum, po-
tentia et gloria, in secula seculorum.

R. *Amen.*

V. Mensæ cœlestis participes faciat nos
Rex æternæ gloriæ.

R. *Amen.*

V. **B**enedic, Domine, nobis, et his
donis tuis, quæ de tuâ gratiâ
et munificentiâ sumus jam sumpturi,
et concede ut illis salubriter à te nu-
triti, tibi debitum obsequium præstare
valeamus, per Christum Dominum
nostrum.

R. *Amen.*

V. Deus charitas est, qui manet in chari-
tate, in Deo manet, et Deus in eo.

R. Sit Deus in nobis, et nos maneamus
in ipso.

Amen.

Post Prandium.

V. **T**IBI laus et gloria, et gratiarum
actio, O ter Sancta Trinitas :
celebremus Patrem, Filium, et Spiri-
tum Sanctum.

R. Laudemus, ac pleno ore et corde fera-
mus nomen ejus in secula.

V. Benedictus es, tu Domine, in firma-
mento cælorum.

R. Tu

R. Tu omnino dignus es omni laude, in
omnem seriem seculorum.

V. Vos exaltate Jehovam unà mecum.

R. Exaltemus uno ore nomen ejus.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. **D**omine Sancte Pater, omnipotens
et sempirterne Deus, qui tam
benignè nos jam aluisti, fac, quæ-
sumus tum ut gratiam tibi ferò, et
semper habeamus de benignitatè tua:
tum ut vitam agentes sanctam et so-
briam, animos excolamus iis discipli-
nis, quæ tibi sint honori, et rei Chris-
tianæ adjumento, per Christum Do-
minum nostrum.

R. *Amen.*

V. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias

V. In memoriâ æternâ erit justus.

R. Ob auditum mali non timebit.

V. Justorum animæ in manu Dei sunt.

R. Nec attingat eos cruciatus.

V. Infunde

V. **I**Nfunde quæsumus, Domine Deus,
 gratiam tuam in mentes nostras,
 ut his donis, datis ab *Henrico* sexto
 Rege fundatore nostro, cæterisque be-
 nefactoribus nostris, rectè ad tuam
 gloriam utentes, unà tandem cum fide-
 libus defunctis omnibus, ad cœlestem
 vitam resurgamus, per Christum Do-
 nostrum.

R. *Amen.*

V. **D**E U S pro suâ infinitâ clementiâ,
 Ecclesiæ suæ concordiam, et uni-
 tatem concedat Regem nostrum *Geor-*
gium ut pupillam oculi sui conservet,
 et pacem huic regno universo, aliisque
 Christianis omnibus elargiatur, per
 Christum Dominum nostrum.

R. *Amen.*

Ante Cœnam.

V. **B**enedicite.
 R. Domino.

V. Nobis

V. Nobis et cœnæ nostræ benedicere dignetur is, qui verbo suo res creavit universas, et benedixit creatis, per Christum Dominum nostrum.

R. *Amen.*

Post Cœnam.

V. **B**ENEDICTUS est Deus in donis suis.

R. Et Sanctus in omnibus operibus suis.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Et hoc nunc usque in secula.

V. Benedic, anima mea, Domino.

R. Et noli oblivisci remissiones ejus.

V. Qui ultro propitius est omnibus iniquitatibus tuis.

R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui redemit ab interitu vitam tuam.

R. Qui coronat te misericordiâ et miserationibus.

V. Qui replet bonis desiderium tuum.

R. Renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

V. Domine,

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. **C**lementissime Pater qui non nostris meritis, sed tuâ solâ bonitate adductus, hâc cœnâ nos tam liberaliter reficere dignatus es; concede propitius ut tuâ gratiâ repleti, te assiduè colamus, tuas laudes celebremus, atque ea quæ tibi grata sunt, dictis et factis exequamur, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. In memoriâ æternâ erit justus.

R. Ob auditum mali non timebit.

V. Justorum animæ in manu Dei sunt.

R. Nec attingat eos cruciatus.

V. **I**nfunde, quæsumus, Domine Deus, gratiam tuam in mentes nostras, ut his donis, datis ab *Henrico* sexto Rege fundatore nostro, cæterisque benefactoribus nostris, rectè ad tuam gloriam utentes, unâ tandem cum fide-

bus functis omnibus, ad cœlestem vitam resurgamus, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. **D**EUS pro sua infinita clementia, Ecclesiæ suæ concordiam, et unitatem concedat, Regem nostrum *Georgium*, ut pubillam oculi sui conservet, et pacem huic regno universo, aliisque Christianis omnibus elargiatur, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

PRIVATE DEVOTIONS.

Directions for the Morning.

Ejaculations at Waking, or Rising.

AWAKE, O my Soul, and sing
Praises unto God.

Glory be to thee, O God, for watching over me this Night.

Lord, raise me up at the last Day,
to Life everlasting.

Morning Prayer.

EArly in the Morning will I cry unto
thee ; Lord, hear my Prayer.

Glory be to thee. Lord God Almighty;
Glory

Glory be to thee, for renewing thy Mercies to me every Morning; Glory be to thee, for refreshing me this Night with Sleep, and for preserving me from the Perils of Darknes.

O do away, as the Night, so my Transgressions; scatter my Sins as the Morning Cloud.

Lord, forgive whatever thou hast seen amiss in me this Night my—*[Here if you are conscious to yourself of any Sin committed in the Night confess it.]* O Father of Mercies wash me thoroughly from my Wickedness, and cleanse me from my Sin.

And let thy Holy Spirit so prevent and accompany, and follow me this Day, that I may believe in thee, and love thee, and keep thy Commandments, and continue in thy Fear all the Day long.

Lord, make me chaste and temperate, humble and advisable, diligent in my Studies, obedient to my Superiors, and charitable to all Men

Lord, deliver me from Sloth and Idleness; from youthful Lusts, and ill Company;

pany; from all Dangers bodily and ghostly; and give me Grace to remember thee, my Creator, in the Days of my Youth.

Bless, and defend, and save the KING, and all the Royal Family, and all Orders of Men amongst us, Ecclesiastical or Civil: Lord give them Grace in their several Stations, to be instrumental to thy Glory, and the publick Good.

Together with them, I commend to thy divine Providence, [*my Father and Mother, my Brethren and Sisters,*] all my Friends and Relations, all my Superiors in this Place, and all my Fellow-Scholars: O Lord, vouchsafe us all those Graces and Blessings which thou knowest to be most suitable for us.

Unto thee, O my God, do I dedicate this Day, and my whole Life: O do thou so bless and prosper me in my Studies, that I may every Day grow more fit for thy Service.

Hear me, O Lord, and pardon my Failings, for the Merits of thy Son Jesus,
in

in whose holy Words I sum up all my Wants, *Our Father which art in Heaven, &c.*

Directions for the Day time.

YOU cannot enough thank God for the Order of the Place you live in; where there is so much Care taken to make you a good Christian, as well as a good Scholar; where you go so frequently to Prayers every Day in the Chapel, and in the School; and sing Hymns and Psalms to God so frequently in your Chamber, and in the Chapel, and in the Hall; so that you are in a manner brought up in a Perpetuity of Prayer.

Be sure, that you are accountable to God for all these Opportunities he gives you of serving him, and think how many Blessings for yourself, and for the College you might obtain, if you prayed to, and praised God, rather out of a devout Affection, than merely to comply with the Custom of the Place.

Prayer

Prayer is the very Life of a Christian; and therefore we are so frequently commanded to pray without ceasing: Not that we can be always on our Knees, but that we would accustom ourselves to frequent Thoughts of God, that wheresoever we are, he sees us; And when we think on God we should have always an Ejaculation ready to offer up to him; and by this means we may pray not only seven Times a Day with *David*, but all the Day long *Psalms* cxix.

In your reading the Holy Scripture, especially in the *Psalms*, you may easily gather those short Sentences which most affect you, for they are most proper for this Use; and when you have learn'd them without Book, say one of them now and then, as they occur to your mind, or Occasion requires, or as your Devotion prompts you.

But be not troubled, if being otherwise lawfully employ'd, or if being indispos'd you pass a whole Day without saying any; for then to omit them is no Sin; nor be you scrupulous in what Posture

ture you say them; for they being short Breathings of the Soul to God, require not that Solemnity, as set Prayers do.

Now to give you some Instances of Ejaculatory Prayer, take those following:

At going out.

LORD, bless my Going out, and my Coming-in, from this Time forth for evermore, *Psalms cxxi. 8.*

After a Sin committed.

LORD, be merciful to me, miserable Sinner; and for the merits of my Saviour, lay not this Sin to my Charge.

After any Blessing, or Deliverance.

GLORY be to Thee, O Lord, for this Blessing, *or*, this Deliverance.

Praise the Lord O my Soul, and all that is within me, praise his Holy Name, *Psalms ciii. 1.*

In

In Temptation,

LORD, succour me with thy Grace,
that I may overcome this Temptation.

Directions for the Evening.

CONSIDER with yourself, how many that have gone to Bed well over Night, have been found dead the next Morning; and therefore it highly concerns you to take Care to make your Peace with God before you go to sleep.

I advise you therefore towards Night, or when you go *Circum*, to call yourself to an Account, how you have spent the Day.

Examine your Thoughts, and Discourses, and Actions, and Recreations, and Devotions, and see what has been amiss in any of them.

Consider what Idleness or Unchastity, what Lying and Stubborness you have been

been guilty of ; or whether you have had a Quarrel with any of your School-Fellows ; and if you have, be sure to be Friends with him before you say Prayers.

Again, consider what particular Blessing or Deliverance, God has vouchsafed you the Day past, that you may give Thanks for it, and then say as follows :

Evening Prayer.

LET my Prayer, O Lord, be set forth in thy Sight as Incense, and the Lifting up of my Hands be as an Evening Sacrifice *Psalms cxli. 2.*

Holy, Holy, Holy, Lord God, I miserable Sinner must acknowledge that I have offended Thee this Day, in Thought, Word, and Deed ; particularly by—
Here mention any Sin you have been guilty of :] But I fly into the Arms of thy Fatherly Compassion. Lord, for thy Mercy's Sake, forgive me: Cleanse me from my Wickedness, and strengthen my Weakness, that I may overcome all the Temptations

E

tations

tations which daily surround me, and continue constant in Obedience.

Accept of my humblest Praise and Thanksgiving, O Lord, for all the Goodness thou hast this Day shewed me; for all the Helps of preventing or restraining Grace thou hast vouchsafed me; for whatever I have done this Day, which is in any measure acceptable to Thee; for whatever Progress I have made in my Studies; for thy Preservation of me from all the Miseries and Dangers which frail Mortality is every Moment exposed to; particularly, [*Here name any particular Blessing, or Deliverance, God hath sent you.*]

Praise the Lord, O my Soul, who saveth thy Life from Destruction, and crowneth thee with Mercy and Loving-Kindness.

O Heavenly Father, to thy Almighty Protection I recommend myself, and all my Relations, and all that belong to this College: O thou that never slumbers, nor sleeps, watch over us, to preserve us from Sin and Danger.

Lord,

Lord, let it be thy good Pleasure to refresh me this Night with such seasonable Rest, that I may rise the next Morning more fit for thy Service. O pardon my Failings, and hear my Prayers, for the Sake of my Blessed Saviour, in whose holy Words I sum up all my Wants, *Our Father, &c.*

Ejaculations at going to Bed.

LORD, as I now go to my Bed, I must one Day go to my Grave; O make me wise, to consider my latter End.

I will lay me down in Peace, and take my Rest, for it is Thou, Lord only, makest me dwell in safety, *Psf. iv. 8.*

Directions for those of younger Years.

IF you are very young, that God's Commands may not seem burthensome to you at your first setting out, I shall advise you to no more than your tender Years

will bear; and that is, to take care to learn your Catechism by heart, and not only learn it, but understand it also: for it is impossible you should ever perform your Duty, unless you first know what it is; so also it is impossible you should ever go to Heaven, unless you first learn the way thither: and that you may beg God's daily blessing and his Grace to assist you, learn these two short Prayers by heart, and say them every Day.

Morning Prayer.

GLORY be to thee, O Lord God, for all the Blessings I daily receive from thee, and for thy particular Preservation and Refreshment of me this Night past.

O Lord have Mercy upon me, and forgive whatsoever Thou hast seen amiss in me this Night; and for the time to come give me Grace to fly all youthful Lusts, and to remember Thee, my Creator, in the Days of my youth.

Shower down thy Graces and Blessings on me, and on all my Relations [*on my Father*
ther]

ther and Mother, on my Brethren and Sisters] on all my Friends, on all my Governors in this Place, and on all my Fellow-Scholars; and give thy Angels charge over us, to protect us from all Sin and Danger.

Lord, bless me in all my Learning this Day, that I may every Day grow more fit for thy Service: O pardon my Failings, and do more for me than I can ask, or think, for the Merits of Jesus my Saviour, in whose holy Words I sum up all my Wants: *Our Father which art in Heaven, &c.*

Evening Prayer.

GLORY be to Thee, O Lord God, for all the Blessings I daily receive from Thee, and for thy particular Preservation of me this Day.

O Lord have Mercy upon me, and forgive whatsoever Thou hast seen amiss in me this Day past; and for the time to

come

come give me Grace to fly all youthful Lufts, and to remember thee my Creator in the Days of my Youth.

Lord, receive me and all my Relations, and all that belong to this College, into thy gracious Protection this Night, and send me such seasonable Rest, that I may rise the next Morning, more fit for thy Service.

Lord, hear my Prayers, and pardon my failings, for the Merit of my blessed Saviour, in Whose holy Words I sum up all my Wants; *Our Father which art in Heaven, &c.*

This is the lowest Degree of Duty; and it should be your daily Endeavours to improve in your Devotion, as well as in your Learning; and the more effectually to move you to so happy an improvement, I advise you on *Sundays* and *Holydays* more especially, attentively to read some part of the Holy Bible, and to propose to yourself the Holy Child Jesus for your Pattern.

A Thanks.

A Thanksgiving for the Founder, which may be added to the Morning or Evening Prayers.

I Give thee most humble and hearty Thanks, O most merciful Father, for our Founder, King *Henry VI.* and all other our Benefactors, by whose Benefits we are in this College brought up to Godliness and good Learning; and I humbly beseech thee to give us Grace, so to use these thy Blessings to the Glory of thy Holy Name, that we may answer the good Purposes of our Royal and Religious Founder, and become profitable Members in the Church and Commonwealth, and at last be Partakers of thy Heavenly Kingdom, thro' our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

PSALMS *to be Sung at Evening
Prayers.*

Psalm iv. Verse 3, &c.

O Mortal Men, how long will ye
My Glory thus despise?
Why wander ye in Vanity,
And follow after Lyes?
Know ye that good and godly Men
The Lord doth love and chuse?
And when to him I make complaint,
He doth me not refuse.
Sin not, but stand in awe therefore,
Examine well your Heart,
And in your Chamber quietly,
See ye yourselves convert.
Offer to God the Sacrifice
Of Righteousness and Praise;
And look that in the living Lord
You put your Trust always.

Psalm xviii. Verse 9, 10.

THE Lord descended from above,
And bow'd the Heavens most high;
And underneath his Feet he cast
The Darkness of the Sky.

On

On Cherubs and on Cherubims
 Full royally he rode ;
 And on the Wings of mighty Winds
 Came flying all abroad.

Psalms xxxix. Verse 9, 11.

FROM all the Sins that I have done,
 Lord, quit me out of hand :
 And make me not a Scorn to Fools,
 That nothing understand.
 Lord, take from me thy Scourge and Plague,
 I cannot them withstand ;
 I faint and pine away for fear
 Of thy most heavy Hand.

Psalms 100.

ALL People that on Earth do dwell,
 Sing to the Lord with chearful Voice,
 Him serve with Fear, his Praise forth tell,
 Come ye before him and rejoice.
 The Lord, ye know, is God indeed,
 Without our Aid he did us make ;
 We are his Flock, he doth us feed,
 And for his Sheep he doth us take.
 O enter then his Gates with Praise,
 Approach with Joy his Courts unto ;
 Praise, laud and bless his Name alway ;
 For it is seemly so to do.

F

For

For why ! the Lord our God is good,
 His Mercy is for ever sure ;
 His Truth at all Times firmly stood,
 And shall from Age to Age endure.

Gloria Patri.

TO Father, Son, and Holy Ghost,
 All Glory be therefore ;
 As in beginning was, is now,
 And shall be evermore.

CATECHISMUS,

C U M

Ordine Confirmationis.

E.

F 2

KATH-

Κ Α Τ Η Χ Η Σ Ι Σ,

Ἦτοι Συμβίβασις ἣν δεῖ ἕκασον μαρτάνειν,
πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι
ὑπὸ τῆς Ἐπισκόπου.

Τ Ἑρώτησις.
Ι' ἐς σοι τὸ ὄνομα;

Ἀπόκρισις.

Ὁ δεῖνα, ἡ ὁ δεῖνα.

Ἑρώτησις.

Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τῷτο;

Ἀπόκρισις.

Οἱ Σύμπαλρες, καὶ Συμμηῆρες μὲ ἐν τῷ
Βαπτίσματί μὲ, ἐν ᾧ μέλος Χριστοῦ, τέκνον
Ουεῦ, καὶ κληρονόμος βασιλείας τοῦ ἔρανοῦ
ἐγενήθην.

Ἑρώτησις.

Τί ὄντα Σύμπαλρες καὶ Συμμηῆρες σε ὑπὲρ
σε τότε ἐποίησαν;

Ἀπόκρισις.

CATECHISMUS,

Hoc est,

Institutio quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum ut ab illo confirmetur.

QUOD *Quæstio.* est tibi nomen ?

Responsio.

N. aut M.

Quæstio.

Quis tibi hoc nomen imposuit ?

Responsio.

Susceptores mei, et Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, et hæres regni cælorum.

Quæstio.

Quid Susceptores tui, et Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt ?

Responsio.

Ἀποκρίσις.

Τρία ἐν τῷ ὀνόματι με ὑπέσχετο καὶ ἐπηγγείλαντο· Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι ποιῇς τὸ κόσμῳ τέτε, καὶ πασαις ταῖς ἀμαρτωλαῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι· Εἶτα ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίσεως κεφάλαια πιστεύσω· Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ἑρώτησις.

Οὐκ ἐν νομίζεις ὑπόχρεως εἶναι, καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ, πιστεύειν τε, καὶ πράττειν ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σε ἐπηγγείλαντο;

Ἀποκρίσις.

Ἐγώ γε καὶ δὴ καὶ ἔτι ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθῆντος· Καὶ δὲ ἐκ καρδίας εὐχαρισῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπερανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας καλᾶσασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δύναιτό μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

Κατηχιστής.

Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίσεώς σε.

Ἀποκρίσις.

Responſio.

Tria meo nomine promiſerunt ac voverunt: *Primum*, me abrenunciaturum Satanæ et omnibus ejus operibus; pompis et vanitatibus hujus mundi nequam; et omnibus pravis concupiſcentiis carnis. *Secundum*, me omnes fidei Chriſtianæ articulos crediturum. *Tertium*, me ſanctam Dei voluntatem et illius mandata ſervaturum, et in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

Quæſtio.

An non putas te teneri ea credere, et facere quæ tuo nomine promiſerunt?

Reſponſio.

Imò ſanè, Deoque juvante faciam. Et ex animo Patri noſtro cœleſti gratias ago, quòd me ad hanc ſalutis viam vocaverit, per Jeſum Chriſtum Servatorem noſtrum. Deum etiam rogo ut me ita ſuâ gratiâ confirmet, ut in eâ permaneam uſque ad finem vitæ meæ.

Catechiſtes.

Recita Fidei tuæ Articulos.

Reſponſio.

Ἀπόκρισις.

Πισεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν ὕρου καὶ γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῃ, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ἅδαν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς ὕρου, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρός παντοκράτορος· ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πισεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Πισεύω τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σάρκος ἀνάσασιν, ζωὴν αἰωνίον. Ἀμήν.

Ἑρώτησις.

Τί μάλιστα ἐν τέτοις μαρτυρίαις τῆς πίστεως κεφαλαίαις;

Ἀπόκρισις.

Πρῶτον μὲν μαρτυρῶ πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἵτα εἰς Θεὸν τὸν Ὑιὸν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπινον ἀπολυτρώσαντα.

Τέλος

Responsio.

Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ: Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine; passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus; descendit ad inferos, tertiâ die resurrexit a mortuis; ascendit ad Cœlos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis: Indè venturus est judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem Peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac Vitam æternam. *Amen.*

Quæstio.

Quid potissimum doceris in his fidei tuæ articulis?

Responsio.

Primò, doceor credere in Deum Patrem, qui me et mundum universum condidit.

Secundò, in Deum Filium, qui me et totum genus humanum redemit.

G

Tertiò,

Τέλος δὲ, εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τῷ Θεῷ ἐκλεκτὸν λαὸν ἀγιάζον.

Ἑρώτησις.

Ἐφης τὰς Σύμπαλρας καὶ τὰς Συμμητέρας ὑπὲρ σε ὑπεσχῆσθαι φυλάξειν σε τὰς τῷ Θεῷ ἐνβολὰς. Λέγε μοι πόσαι εἰσί;

Ἀπόκρισις.

Δέκα.

Ἑρώτησις.

Ποῖαι δέ;

Ἀπόκρισις.

ΑΣ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοσῷ Κεφαλαίῳ τῆς Ἐξόδου, λέγων, Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅσις ἐξηγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α'. Οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμεῦ.

β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, ἔδὲ πάντος ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ ἔρανῳ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, ἔδὲ μὴ λαλρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σε, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδὼς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσί με, ποιήσας δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας

Tertiò, in Spiritum Sanctum Deum, qui me et omnes electos Dei sanctificavit.

Quæstio.

Dicebas Susceptores tuos et Susceptrices tuo nomine promississe, te mandata Dei servaturum. Dic mihi quot sunt illa?

Responsio.

Decem.

Quæstio.

Quæ sunt illa?

Responsio.

EA ipsa quæ Deus tradidit capite vigesimo Exodi, dicens, Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti, de domo servitutis.

1. Non habebis Deos alienos coram me.

2. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, et quæ in terrâ deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terrâ. Non adorabis ea, neque coles; ego enim sum Dominus Deus tuus, Deus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam

χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσοσι τὰ προσάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τῷ Θεῷ σε ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι κ καθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ'. Μνησθῇ τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. Ἐξ ἡμέρας ἐργάση, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σε· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σε ἐσί. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, συ καὶ ὁ υἱός σε, καὶ ἡ θυγάτηρ σε, καὶ ὁ παῖς σε, ἡ παιδίσκη σε, ὁ βῆς καὶ τὸ ὑποζύγιον σε, καὶ πᾶν κτήνος καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἕξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν τε ἔρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τῆτο ἡυλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σε, καὶ τὴν μητέρα σε, ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς δίδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τῷ πλησίον σε μαρτυρίαν ψευδῇ.

ί'. Οὐκ

in millia his qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.

3. Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum; nec enim habebit inson-tem Dominus eum, qui assumpserit No-men Domini Dei sui frustra.

4. Memento ut diem Sabbati sanctifi-ces. Sex diebus operaberis et facies om-nia opera tua: Septimo autem die Sab-batum Domini Dei tui est, non facies opus in eo, tu et filius tuus, et filia tua, servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cælum et terram, et mare et omnia quæ in eis sunt; et requievit die septimo; idcirco benedixit Dominus diei Sabbati et sancti-ficavit eum.

5. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus dabit tibi.

6. Non occides.

7. Non mæchaberis.

8. Non furtum facies.

9. Non loqueris contra proximum tu-um falsum testimonium.

10. Non.

ί. Οὐκ ἐπιθυμῶσεις τὴν γυναῖκα τῇ πλησίον σε, ἔδὲ τὸ ἀγρόν αὐτῇ, ἔδὲ τὸν παῖδα αὐτῇ, ἔδὲ τὴν παιδίσκην αὐτῇ, ἔδὲ τὸν βῆν αὐτῇ, ἔδὲ τὸ ὑποζύγιον αὐτῇ, ἔδὲ πᾶν κτήνος αὐτῇ, ἔδὲ ὅσα τῇ πλησίον σε ἐσὶ.

Ἑρώτησις.

Τί μάλισα ἐκ τέτων τῶν ἐντολῶν μανθάνεις ;

Ἀπόκρισις.

Δύω μανθάνω· τὸ μὲν τῷ Θεῷ, τὸ δὲ τῷ πλησίον παρ' ἐμῇ ὀφειλόμενον.

Ἑρώτησις.

Τί σοι δεόν ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν ;

Ἀπόκρισις.

Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεόν, πιστεύειν εἰς αὐτὸν, φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, εὐχαρισεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθῆναι, αὐτὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτῇ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δακρύειν πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἑρώτησις.

Τί σοι δεόν ἐστὶ πρὸς τὸν πῆλας ;

Ἀπόκρισις.

10. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Quæstio.

Quid potissimum ex his mandatis discis ?

Responsio.

Duo ; nempe officium meum erga Deum, et meum etiam officium erga proximum.

Quæstio.

Quodnam est officium tuum erga Deum ?

Responsio.

Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam et diligam ex toto corde, ex tota mente, ex tota anima, et ex totis viribus ; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam, ipsum invocem ; ipsius sanctum nomen ejusque verbum honorem ; et ipsi verè serviam omnibus diebus vitæ meæ.

Quæstio.

Quodnam est officium tuum erga proximum ?

Responsio.

Ἀποκρίσις.

Ἐμὸν ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾶν καθὼς καὶ ἑμαυτὸν, καὶ ἔτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὡς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾶν πατέρα καὶ μητέρα μου, καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοήν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγεμένοις μου διδασκαλοῖς, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινῶς καὶ αἰδημόνως πρὸς πάντας μου κρείττονας διαλήθεσθαι. Μηδέν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλαπτέειν. Πίσσον καὶ δικαίον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἀρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶτταν τῆς κακολογίας, ψευδῆς καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαλιότητι, καὶ ἀγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν, μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μαυθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδόλῳ τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δεόντα πράττειν ἐν οἷα δὴ ποιεῖ κλήσει, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

Καθηχιστής.

Responsio.

Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum, et id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri. Et ut Patrem meum et Matrem meam diligam et honorem, iisque succurram. Ut Regem honorem ipsique atque iis omnibus qui sub ipso aliquâ pollent authoritate obsequar; omnibus meis Superioribus, Doctoribus spiritualibus, Pastoribus ac Præceptoribus meipsum subjiciam; submissè ac reverenter me geram erga omnes qui re ullâ me antecellunt. Neminem verbo factove lædam. Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque malitiam neque odium in animo meo foveam. Manus meas à furto et latrocinio cohibeam; et linguam à maledicentiâ, mendacio, ac calumniâ. Ut corpus meum temperanter, sobriè atque castè custodiam. Bona aliena neque concupiscam neque aveam, sed discam artem ad vitam sustentandam idoneam, et in eâ gnaviter laborem. Et meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

H

Catechistes.

Καθηχιστής.

Τὸτο γινῶθι, φίλε παῖ, ἔχ οἶοντ' εἶναι σε ἐκ σεαυτοῦ ταῦτα ποιεῖν, οὐδὲ πορεύεσθαι ἐν ταῖς τῷ Θεῷ ἐντολαῖς, καὶ λαλρεῦειν αὐτῷ, ἄνευ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τῷ Θεῷ, ἣν μαθητῆρον σοι ἐςὶ πάντοτε αἰτεῖσθαι δι' ἐπιμελὲς προσευχῆς. Τοιγαρὺν ἡδέως ἀκέσσαιμι ἂν σε λέγοντος Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν.

Ἀπόκρισις.

ΠΑτέρ ημῶν ὁ ἐν τοῖς ὕρανοῖς Ἀγιασθήτω τὸ Ὄνομά σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε· Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ὕρανῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄβρον ημῶν τὸν ἐπισσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά ημῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ημῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἑρώτησις.

Τί αἰτεῖς παρὰ τῷ Θεῷ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ ;

Ἀπόκρισις.

Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεὸν μετὰ τὸν ὕρανιον Πατέρα ἡμῶν, τὸν τῆς πάσης ἀγαθότητος δοτῆρα καὶ χορηγὸν ὄντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπέμψαι, ἐφ' ᾧ αὐτῷ λαλρεῦειν, ὑπηρετεῖν, καὶ ὑπακούειν δύνασθαι κατὰ τὸ προσήκον.

Catechistes.

Mi puer, scias hoc, te ex teipso ista præstare non posse, neque in Dei mandatis ambulare et ipsi servire absque gratiâ illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Audiam itaque num orationem Dominicam possis recitare.

Responsio.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terrâ : Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo.

Amen.

Quæstio.

Quid petis à Deo in hâc oratione ?

Responsio.

Peto à Domino Deo meo, Patre nostro cœlesti, omnis boni largitore, ut gratiam suam mihi, et omnibus largiatur, ut ipsum colamus, ipsi serviamus et obsequamur prout tenemur. Deum etiam oro ut

σῆκον. Καὶ εὐχομαι τῷ Θεῷ, διδόναι ἡμῖν
 πάντα πρὸς τε τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα
 ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφίεναι
 ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν καὶ σκε-
 πάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς καὶ τῆ σώ-
 ματος κινδύνοις, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 ἁμαρτίας καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθα δι-
 καὶ αὐτὸν τῷτο ἐπιελέσειν ἐξ ἐλέους καὶ ἀγα-
 θότητος αὐτοῦ διὰ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ·
 Διόπερ λέγω Ἀμήν, τῷτ' ἔσιν, Οὕτω γένοιτο.

Ἑρώτησις.

ΠΟῦσα Μυσήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκ-
 κλησια διέταξε ;

Ἀπόκρισις.

Δύω μόνον, ὡς καθύλακ πρὸς τὴν σωτηρίαν
 ἀναγκαῖα, Βάπτισμα δηπὲρ, καὶ Δεῖπνον τὸ
 Κυριακόν.

Ἑρώτησις.

Τί σοι βέλεται τὸ ῥῆμα τῷτο, Μυσήριον ;

Ἀπόκρισις.

Ἐννοῶ τὸ ἐκλὸς καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευ-
 ματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ'
 αὐτῷ

nobis ea omnia impertiatur quæ sunt menti et corpori necessaria; utque sit nobis propitius, et peccato nostra nobis dimittat; ut nos etiam versantes in quolibet periculo, tam animæ quam corpori imminente, custodire ac tueri dignetur: et nos servare ab omni peccata, ac malitiâ, ab hoste animarum et ab æternâ morte. Et hoc confido ipsum pro clementiâ ac benignitate suâ præstiturum, per Dominum nostrum Jesum Christum. Ideoque dico, *Amen.* Sic fiat.

Quæstio.

QUOT Sacramenta instituit Christus in Ecclesiâ suâ?

Responsio.

Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe, Baptismum et Cœnam Domini.

Quæstio.

Quid intelligis per vocem istam, Sacramentum?

Responsio.

Externum et visibile signum intelligo internæ ac spiritualis gratiæ, quod nobis datur,

ὕπ' αὐτῆς τῆς Χριστοῦ διαλαχθέν, ὡς ὄργανον δι'
ᾧ ἐπιβυγχάνομεν αὐτῆς, καὶ ἐνέχυρον ἡμῖν αὐ-
τὴν βεβαιῶσαι.

Ἑρώτησις.

Πόσα μέρη ἐσὶν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀπόκρισις.

Δύω· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω
καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἑρώτησις.

Τί ἐστὶ τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἡ εἶδος
ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις.

Ἰδιῶς ἐν ᾧ βαπτίζεται τις, εἰς τὸ Ὄνομα
τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας Πνεύ-
ματος.

Ἑρώτησις.

Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις.

Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς
δικαιοσύνης· φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτία γεννηθέντες,
καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα τῆς
χάριτος γινόμεθα.

Ἑρώτησις.

Τὶ ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτισθησομένοις;

Ἀπόκρισις.

datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quod eam recipimus, et arrhabonem ad nos de eâ certos faciendos.

Quæstio.

Quot sunt partes in Sacramento ?

Responsio.

Duæ; externum visibile signum, et interna spiritualis gratia.

Quæstio.

Quodnam est externum visibile signum, aut forma in Baptismo ?

Responsio.

Aqua, quâ quis baptizatur, *In Nomine Patris, Filii, et Spiritûs Sancti.*

Quæstio.

Quænam est spiritualis et interna gratia?

Responsio.

Mori peccato, et denuo nasci justitiæ : cum enim simus naturaliter in peccato nati, et iræ filii, hâc ratione facti sumus Filii Dei.

Quæstio.

Quid ab iis requiritur qui baptizandi sunt ?

Responsio.

Ἀπόκρισις.

Μετάνοια· δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπα-
νῶσι· καὶ πῖσις, δι' ἧς ταῖς τῷ Θεῷ ἐπαγγελί-
αις ταῖς ἐν τῷ τῷ Μυστηρίῳ πεποιημέναις,
σερρώως πεποιθήσιν.

Ἑρώτησις.

Διὰ τί ἔν τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ
τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἀπαλὸν τῆς ἡλικίας
ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις.

Ὅτι ἀμφότερα ὑπισχνῶνται διὰ τῶν ἐγγυη-
τῶν αὐτῶν ἢν ὀφείλῃ ὑποσχέσιν εἰς ἡλικίαν ἡ-
κοντα αὐτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλῃσι.

Ἑρώτησις.

Διὰ τί Μυστήριον τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ διετε-
τακτο;

Ἀπόκρισις.

Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν τῆς Θυσίας τῷ
Θανάτῳ τῷ Χριστῷ, καὶ τῶν εὐεργεσιῶν δι' ὧν
αὐτῆς μεταλαμβάνομεν.

Ἑρώτησις.

Τὶ ἄρα ἐστὶν τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον
τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ;

Ἀπόκρισις.

Ἄρτος καὶ οἶνος, ὅς ληφθῆναι προσέταξεν ὁ
Κύριος.

Ἑρώτησις.

Responsio.

Resipiscentia, quâ deserant peccatum ;
et fides, quâ firmiter credant promissioni-
bus Dei sibi factis in eo Sacramento.

Quæstio.

Quî fit itaque ut infantes baptizentur,
quum ob immaturam ætatem ista præsta-
re non valeant ?

Responsio.

Quia utrumque promittunt per spon-
sores suos, quod promissum tenentur ipsi
præstare, postquam adoleverint.

Quæstio.

Quamobrem Sacramentum Cœnæ Do-
mini institutum est ?

Responsio.

Ad perpetuam memoriam sacrificii
mortis Christi, et beneficiorum quæ inde
percipimus.

Quæstio.

Quænam est pars externa, seu signum
Cœnæ Domini ?

Responsio.

Panis et vinum, quæ Dominus iussit
accipi.

Ἑρώτησις.

Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαϊνόμενον ;

Ἀπόκρισις.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῷ Χριστῷ ἅπερ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν πσιῶν ἐν τῷ Κυρίακῷ Δείπνῳ λαμβάνοντα καὶ μετέχοντα.

Ἑρώτησις.

Ποῖ ἅττα ἐς τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐνλεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχάνομεν ;

Ἀπόκρισις.

Ἐπιρρώσις καὶ ἐξίασις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματος καὶ αἵματος τῷ Χριστῷ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν δια τῆ ἄρτης καὶ οἴνου ἐπιρρώ-
νυνται τε καὶ ἀναλρέφονται.

Ἑρώτησις.

Τί ζηεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον ἐρχομένοις ;

Ἀπόκρισις.

Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτὸς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μελανοῶσιν ἐπὶ ταῖς προγεγενημέναις ἀμαρτίαις αὐτῶν, βεβαίως προηρημένοι τὸν καινὸν βίον διάγειν· καὶ γε ἔχωσι πῶσιν ζῶσαν εἰς τὸ ἔλεος τῷ Θεῷ διὰ τῷ Χριστῷ, μετὰ τῆς εὐχαριστῆς ἀναμνήσεως τῷ θανάτῳ αὐτῷ καὶ πρὸς ἀπαλλαγῆς ἀνθρώπου τὴν ἀγάπην ἐνδεικνύωσι.

Quæstio.

Quænam est pars interna, seu res significata ?

Responsio.

Corpus et sanguis Christi, quæ verè et re ipsâ sumuntur, et percipiuntur à fidelibus in Cœnâ Domini.

Quæstio.

Quænam sunt beneficia quæ inde percipimus ?

Responsio.

Animarum nostrarum corroboratio et recreatio per corpus et sanguinem Christi; quemadmodum pane et vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

Quæstio.

Quid ab iis requiritur qui accedunt ad Cœnam Domini ?

Responsio.

Ut probent seipsos num verè præcedentium peccatorum eos pœniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordiam Dei per Christum, gratâ memoriâ mortem illius recolentes; num tandem eâ quâ par est charitate omnes homines amplectantur.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ,

Ἡ τῆς Χειροθεσίας, ἡγυν ἐπιθέσεως τῶν χει-
ρῶν ἐπὶ τὰς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλι-
κία ὄντας.

¶ Τῇ τακτῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιῆσθαι
μελλόντων, ἰδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τῆ Ἐ-
πισκόπου καθεζῆς ἐσώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλλος
τις Λειτουργὸς ὑπ' αὐτῷ διαταχθεὶς) τὰ ἐξῆς
προσῆμιον τῷτο ἀναγνώσεται.

ΙΝΑ πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληψο-
μένων οἰκοδομήν ἡ Βεβαίωσις διακονηθῇ, ἔ-
δοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδένα τὸ λοι-
πὸν βεβαιωθήσεσθαι εἰ μὴ λέγειν δύναιτ' ἂν
τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς
δέκα Ἐντολὰς, καὶ γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμα-
σιν

O R D O
C O N F I R M A T I O N I S,
S E U,

Impositionis manuum super eos qui baptizati, ad adultam ætatem pervenerunt.

¶ *Die ad hoc præstitutâ, quotquot tunc confirmandi sunt ordine dispositis, ac stantibus coram Episcopo; vel ipse (vel alius Minister ad hoc ab eo constitutus) hanc sequentem præfationem præleget.*

UT Confirmatio cum majori eorum ædificatione qui confirmandi sunt, administretur, Ecclesiæ visum est statuere, ut nemo in posterum confirmetur, nisi qui teneat Symbolum Apostolicum, Orationem Dominicam, et Decalogum, et possit

σιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Καλή-
 χήσει περιειλημμένοις. Ἦνπερ ἐν Διάταξιν
 φυλάττειν μάλιχα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παῖδια
 ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἤκουσα, καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι
 δυνάμενα, καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες καὶ
 Συμμητέρες ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐπηγγείλαντο,
 μεμαθηκόκα, αὐτὰ αὐτῶν σώματί τε καὶ
 γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐ-
 τὸ τέτο κυρῶσαι τε καὶ βεβαιῶσαι ἔτι δὲ καὶ
 ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεοῦ διὰ παντός σπυδὴν
 ποιησασθαι, ὅπως, οἷς διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας
 συγκαλετέβηντο, πιστῶς φυλάττωσι.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἐπίσκοπος,

ΑΡΑ γε ἐνώπιον τῆ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς
 Ἐκκλησίας ταύτης τὴν ὁσίαν ἐκείνην ἐ-
 παγγελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ
 Βαπτίσματι γεγεννημένην ἀνανεῶτε, κυρῶτες καὶ
 βεβαιῶτες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις,
 καὶ ὁμολογῶτες ὑπόχρεω εἶναι πιστεύειν καὶ
 ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συμπατέρες καὶ αἱ
 Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλατο ;

¶ Καὶ ἕκαστος ἐξακυστῶς ἀποκριθήσεται.

Ἀπόκρισις.

Πάνυ μὲν ἐν.

Ἐπίσκοπος.

possit respondere ad alias illas quæstiones quæ habentur in breviori Catechismo. Quod quidem institutum maximè decet observari, ut pueri jam adulti, edoctique quid Susceptores et Susceptrices pro ipsis in Baptismo promiserint, illud ipsum ipsi ore et motu proprio coram Ecclesiâ palam ratum habeant ac confirment : atque ut etiam promittant se, adjuvante Dei gratiâ, magis ac magis daturus operam ut ea fideliter præstent, quibus assentiri se professi sunt.

¶ *Tum dicet Episcopus,*

NUM hic coram Deo et hoc Cætu iteratis solennem illam promissionem quæ facta, et votum quod nuncupatum est vestro nomine in baptismo vestro; ipsi eadem rata habentes ac confirmantes, et agnoscentes vos teneri ea omnia credere et præstare, quæ tunc vestri Susceptores et Susceptrices pro vobis susceperunt?

¶ *Et unusquisque, ita ut audiri possit, respondebit,*

Maximè.

Episcopus.

Ἐπίσκοπος.

Η Βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὄνόματι Κυρίου.

Ἀπόκρισις.

Τὸ ποιήσαις τὸν ἔρανόν καὶ τὴν γῆν.

Ἐπίσκοπος.

Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.

Ἐπίσκοπος.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτο.

Ἐπίσκοπος.

Εὐχώμεθα.

Παιδοκράτωρ καὶ αἰείζων Θεός, ὁ τῆς τῆς
 δέλης σε δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος Ἁγίου
 ἀναγεννήσαι, ἀζιῶσας, καὶ ἄφεσιν πασῶν ἁμαρ-
 τιῶν αὐτῶν δὲς αὐτοῖς· Ἐνδυνάμωσον αὐτὰς,
 ἱκετεύομέν σε Κύριε, Πνεύματι Ἁγίῳ τῷ Πα-
 ρακλητῷ, καὶ ὅσημέραι αὐξήσον ἐν αὐτοῖς τὰ
 πολλαπλάσια χαρισματὰ σε πνεῦμα τῆς σο-
 φίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βελῆς καὶ ἰσχύος
 πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς
 εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσὶς τῶ φόβῳ σε
 πληρώσου αὐτὰς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε

Episcopus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Responsio.

Qui fecit cælum et terram.

Episcopus.

Sit nomen Domini benedictum.

Responsio.

Abhinc, et in sæcula seculorum.

Episcopus.

Domine, exaudi orationes nostras.

Responsio.

Et clamor noster ad te perveniat.

Episcopus.

Oremus.

OMnipotens et æterne Deus, qui hos famulos tuos aquâ et Spiritu Sancto regenerare dignatus es, quique iis concessisti omnium peccatorum suorum remissionem; eos quæsumus, Domine, Sancto Spiritu Paracleto confirma, et indies gratiæ tuæ dona multiplica; Spiritum sapientiæ et intelligentiæ; Spiritum consilii et spiritualis roboris; Spiritum cognitionis et veræ pietatis in illis adauge, eosque reple Spiritu sancti timoris tui, nunc et in sæcula sæculorum. *Amen.*

K

¶ *Tunc*

¶ Τότε γονυπετούντων ἀπάντων καθεξῆς ἑμ-
προσθεν τῷ Ἐπισκόπῳ, ἐπιθήσει αὐτὸς τὴν
χεῖρα αὐτῷ τῇ κεφαλῇ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν
ἰδία, λέγων·

Ε Παμύνον, Κύριε, διὰ ἐπικρανίαν τῆς χάρι-
τός σου τέτω παίδι σου (ἢ τέτω τῷ δούλῳ
σου) ἵνα τὸ τέκνον σου εἰς αἰεὶ διαμένῃ καὶ καθ'
ἐκάστην ἐπιπλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι
προκόπῃ ἄχρις ὅτε ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βα-
σιλείαν σου. Ἀμήν.

¶ Εἵτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐρεῖ,
Ὁ Κύριος μετ' ὑμῶν.

Ἀποκρίσις.

Καὶ μετὰ πνεύματος σου.

¶ Καὶ πάντων γονυπετούντων προσθήσεται ὁ
Ἐπίσκοπος,
Δεηθῶμεν.

Π Ἀτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὕρανοῖς Ἁγιασθήτω
τὸ Ὄνομά σου Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
Γενηθῇτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ὕρανῳ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιχθίνιον δὸς ἡμῖν
σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά ἡμῶν,
ὡς

¶ *Tunc omnibus ordine in genua provolutis coram Episcopo, uniuscujusque capiti successivè manum imponet, dicens,*

HU N C filium [*aut hunc famulum*] tuum cœlesti tuâ gratiâ protege, tuus ut semper maneat; et indies magis magisque Spiritu tuo augeatur, donec ad æternum regnum tuum perveniat. *Amen.*

¶ *Tum dicet Episcopus,*

Dominus vobiscum.

Responsio.

Et cum spiritu tuo.

¶ *Et (singulis in genua provolutis) Episcopus subjundet,*

Oremus.

PAter noster qui es in cœlis: sanctificetur nomen tuum: adveniat regnum tuum; fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic etiam in terrâ: Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimitti-

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσπενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρᾶς.

¶ Καὶ ταύτην τὴν Συναπλὴν.

Π Αυτοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ποιῶν ἡμᾶς
ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ καὶ τῇ
Θείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπροσδεχῶν τὰς τα-
πεινάς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφέρομεν ὑπὲρ τέ-
των τῶν δούλων σου, ἐφ' ὧς (κατὰ τὸ τῶν ἀγί-
ων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖρας
ἐπεθήκαμεν, πρὸς τὸ μηνύειν αὐτοῖς διὰ τέτε
τῆς συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμενεστάτην εἰς
αὐτὰς χρηστότητα. Ἡ πατὴρ σου χεὶρ, δεόμεθά
σου, πάντοτε ἐπ' αὐτὰς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμά
σου αἰεὶ μετ' αὐτῶν ἔστω καὶ ἐν τῇ τῆς λόγου σου
γνώσει καὶ ὑπακοῇ ἕως ὁδήγησον αὐτὰς, ὥστε
τὸ τελευταῖον αἰωνίῳ ζωῇς ἐπιβυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζώντος καὶ συμ-
βασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐνός Θεοῦ,
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Π Αυτοδύναμε Κύριε, καὶ αἰδίδε Θεὸς, ἀξίω-
σον, δεόμεθά σου, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ
σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου καὶ

mus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo. *Amen.*

¶ *Et hanc Collectam.*

OMnipotens et æterne Deus, qui das velle et præstare quæ bona sunt et divinæ Majestati tuæ accepta : Supplices te rogamus pro his famulis tuis, quibus, juxta sanctorum Apostolorum tuorum exemplum, manus nostras imposuimus, ut (hoc signo) certiores fiant de tuo favore, clementiâ et bonitate erga ipsos. Maneat semper super eis, quæsumus, paterna manus tua; semper cum illis sit Sanctus Spiritus tuus; et eos ita deducas in cognitionem et obsequium verbi tui, ut tandem vitam æternam consequantur, per Jesum Christum, qui unâ tecum et cum Spiritu Sancto vivit et regnat, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Domine Omnipotens et æterne Deus, corda et corpora nostra, quæsumus, dirigere, sanctificare ac regere digneris in
viis

ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σε εὐθύνειν, ἀγιά-
 ζειν τε καὶ διοικεῖν ὥς τῷ ἰσχυροτάτῳ σκε-
 πάσματί σε νῦν τε καὶ ἑσπεύει, τὸ τε σῶμα καὶ
 τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χρισ-
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογήσει αὐτὰς λέγων
 ἕτως,

Ἡ Ἐυλογία Θεοῦ τῷ παντοκράτορος τῷ Πα-
 τρός, τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 ἐφ' ὑμᾶς εἶη, καὶ αἰεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένει.
 Ἀμήν.

¶ Καὶ εὐχὴς εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσ-
 δεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθεῖς, ἢ
 ἑτοιμός γε ᾖ, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

viis legis tuæ, et in operibus mandatorum tuorum ; ut potentissimâ tuâ protectione cum corpore tum animo hic et in æternum tuti simus, per Jesum Christum Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Tum eis benedicet Episcopus ita dicens,*

Benedictio Omnipotentis Dei, Patris Filii, et Spiritûs Sancti vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ *Nec quisquam admittetur ad sacram Communionem, donec fuerit confirmatus, aut nisi sit idoneus qui confirmetur, et confirmari cupiat.*

ARTICULI RELIGIONIS,
SECUNDUM
ECCLESIAM
ANGLICANAM,
Latine Redditi.

ARTICULI XXXIX.

I. *De Fide in Sacro-sanctam Trinitatem.*

UNUS est vivus, et verus Deus,
æternus, incorporeus, impartibilis,
impaffibilis, immensæ potentiæ, sapientiæ
ac bonitatis, creator et conservator om-
nium, tum visibilium, tum invisibilium;
et in unitate hujus divinæ naturæ, tres
sunt Personæ, ejusdem essentiæ, potentiæ
ac

ac æternitatis, Pater, Filius, et Spiritus Sanctus.

A R T I C. II.

De Verbo, sive Filio Dei, qui verus homo factus est.

Filius, qui est Verbum Patris, ab æterno à Patre genitus, verus et æternus Deus ac Patri consubstantialis, in utero beatæ virginis, ex illius substantiâ naturam humanam assumpsit: ita ut duæ naturæ, divina et humana, integrè atque perfectè in unitate personæ fuerint inseparabiliter conjunctæ; ex quibus est unus Christus, verus Deus, et verus homo, qui verè passus est, crucifixus, mortuus, et sepultus, ut Patrem nobis reconciliaret, essetque hostia, non tantum pro culpâ originis, verum etiam pro omnibus actualibus hominum peccatis.

A R T I C. III.

De Descensu Christi ad inferos.

Quemadmodum Christus pro nobis mortuus est, et sepultus, ita est etiam credendus ad inferos descendisse.

A R T I C. IV.

De Resurrectione Christi.

Christus verè à mortuis resurrexit suumque corpus cum carne, ossibus. omnibusque ad integritatem humanæ naturæ pertinentibus, recepit: cum quibus in cælum ascendit, ibique residet, quoad extremo die ad judicandos homines reversurus sit.

A R T I C. V.

De Spiritu Sancto.

Spiritus Sanctus à Patre et Filio procedens, ejusdem est cum Patre, et Filio

lio essentiaë, majestatis, et gloriaë, verus, ac æternus Deus.

A R T I C. VI.

De divinis Scripturis, quod sufficiant ad Salutem.

Scriptura sacra continet omnia, quæ ad salutem sunt necessaria, ita ut quicquid in eâ nec legitur, neque inde probari potest, non sit à quoquam exigendum, ut tanquam articulus fidei credatur, aut ad salutis necessitatem requiri putetur.

Sacræ Scripturæ nomine, eos Canonicos libros veteris, et novi Testamenti intelligimus; de quorum auctoritate, in Ecclesiâ nunquam dubitatum est.

De nominibus, et numero librorum sacræ Canonicæ Scripturæ veteris Testamenti.

Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, Joshuæ, Judicum, Ruth, prior liber Samuelis, secundus liber Samuelis, prior liber Regum, secundus liber

Regum, prior liber Paralipomenon, secundus liber Paralipomenon, prior liber Esdræ, secundus liber Esdræ, liber Hester, liber Job, Psalmi, Proverbia, Ecclesiastes, vel Concionator, Cantica Solomonis, quatuor Prophetæ majores, duodecim Prophetæ minores.

Alios autem libros (ut ait Hieronymus) legit quidem Ecclesia, ad exempla vitæ, et formandos mores: Illos tamen ad dogmata confirmanda non adhibet, ut sunt.

Tertius liber Esdræ, quartus liber Esdræ, liber Tobia, liber Judith, Reliquum libri Hester, liber Sapientia, liber Jesus filii Sirach, Baruch Propheta, Canticum trium puerorum, Historia Susannæ, De Bel et Dracone, Oratio Manassis, prior liber Maccab. secundus liber Maccab.

Novi Testamenti omnes libros (ut vulgo recepti sunt) recipimus, et habemus, pro Canonicis.

A R T I C. VII.

De Veteri Testamento.

Testamentum vetus novo contrarium non est, quandoquidem tam in veteri, quam in novo per Christum, qui unicus est mediator Dei, et hominum, Deus et homo, æterna vita humano generi est proposita. Quare male sentiunt, qui veteres tantum in promissiones temporarias sperasse confingunt. Quanquam lex à Deo data per Moysen, quoad Cere- monias et ritus Christianos non astringat, neque civilia ejus præcepta in aliquâ republicâ necessariò recipi debeant, nihilominus tamen ab obedientiâ mandatorum, (quæ moralia vocantur) nullus (quantumvis Christianus) est solutus.

A R T I C. VIII.

De Tribus Symbolis.

Symbola tria, Nicænum, Athanasii, et quod vulgò Apostolorum appellatur

tur, omninò recipienda sunt, et credenda ; nam firmissimis Scripturarum testimoniis probari possunt.

A R T I C. IX.

De Peccato Originali.

PEccatum originale non est (ut fabulantur Pelagiani) in imitatione Adami fitum, sed est vitium, et depravatio naturæ, cujuslibet hominis ex Adamo naturaliter propagati : qua fit, ut ab originali justitiâ quàm longissimè distet ad malum suâ naturâ propendeat, et caro semper adversus spiritum concupiscat ; unde in unoquoque nascentium, iram Dei, atque damnationem meretur. Manet etiam in renatis hæc naturæ depravatio. Quâ sit ut affectus, Græcè *φρονημα σαρκος* (quod alii sapientiam, alii sensum, alii affectum, alii studium carnis interpretantur) legi Dei non subjiciatur. Et quanquam renatis et credentibus, nulla propter Christum est condemnatio, peccati tamen in sese rationem habere concupiscentiam, fatetur Apostolus.

A R-

A R T I C. X.

De libero Arbitrio.

EA est hominis post lapsum Adami conditio ut sese naturalibus suis viribus, et bonis operibus, ad fidem, et invocationem Dei convertere, ac præparare non possit. Quare absque gratiâ Dei (quæ per Christum est) nos præveniente, ut velimus? et cooperante, dum volumus, ad pietatis opera facienda, quæ Deo grata sunt, et accepta, nihil valemus.

A R T I C. XI.

De Hominis Justificatione.

Tantum propter meritum Domini ac Servatoris nostri Jesu Christi, per fidem, non propter opera, et merita nostra, justi coram Deo reputamur. Quare solâ fide nos justificari, doctrina est saluberrima ac consolationis plenissima, ut in homiliâ de justificatione hominis, fusiùs explicatur.

A R T I C.

ARTIC. XII.

De bonis Operibus.

Bona opera, quæ sunt fructus fidei, et justificatos sequuntur, quanquam peccata nostra expiare, et divini judicii severitatem ferre non possunt: Deo tamen grata sunt, et accepta in Christo, atque ex verâ et vivâ fide necessario profluunt, ut planè ex illis æquè fides viva cognosci possit, atque arbor ex fructu judicari.

ARTIC. XIII.

De Operibus ante Justificationem.

Opera quæ fiunt ante gratiam Christi, et Spiritûs ejus afflatum, cum ex fide Jesu Christi non prodeant, minime Deo grata sunt, neque gratiam (ut multi vocant) de congruo merenter. Imò cum non sint facta, ut Deus illa fieri voluit et præcepit, peccati rationem habere non dubitamus.

ARTIC.

A R T I C. XIV.

De Operibus Supererogationis.

Opera quæ supererogationis appellant, non possunt sine arrogantia et impietate prædicari. Nam illis declarant homines, non tantum se Deo reddere, quæ tenentur, sed plus in ejus gratiam facere, quam deberent; cum aperte Christus dicat; cum feceritis omnia quæcunque præcepta sunt vobis, dicite, servi inutiles sumus.

A R T I C. XV.

De Christo, qui solus est sine peccato.

Christus, in nostræ naturæ veritate, per omnia similis factus est nobis, excepto peccato, à quo prorsus erat immunis, tum in carne, tum in spiritu. Venit ut agnus, absque maculâ, qui mundi peccata per immolationem sui semel factam tolleret, et peccatum (ut inquit

M Johannes)

Johannes) in eo non erat ; sed nos reliqui etiam baptizati, et in Christo regenerati, in multis tamen offendimus omnes. Et si dixerimus, quod peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, et veritas in nobis non est.

A R T I C. XVI.

De peccato post Baptismum.

NON omne peccatum mortale post Baptismum voluntariè perpetratum est peccatum in Spiritum Sanctum, et irremissibile. Proinde lapsis à Baptismo in peccata, locus pœnitentiæ non est negandus : post acceptum Spiritum Sanctum possumus à gratiâ datâ recedere, atque peccare, denuòque per gratiam Dei resurgere, ac resipiscere : ideoque illi damnandi sunt, qui se quamdiu hic vivant, amplius non posse peccare affirmant, aut vere resipiscentibus, veniæ locum denegant.

A R T I C. XVII.

De Prædestinatione, et Electione.

PRædestinatio ad vitam, est æternum Dei propositum, quo ante jacta mundi fundamenta, suo consilio nobis, quidem occulto, constanter decrevit, eos quos in Christo elegit ex hominum genere, à maledicto et exitio liberare, atque (ut vasa in honorem efficta) per Christum, ad æternam salutem adducere : unde qui tam præclaro Dei beneficio sunt donati, illi, Spiritu ejus opportuno tempore operante, secundum propositum ejus vocantur, vocationi per gratiam parent, justificantur gratis, adoptantur in filios Dei, unigeniti ejus Jesu Christi imagini efficiuntur conformes, in bonis operibus sanctè ambulant, et demum ex Dei misericordiâ pertingunt ad sempiternam felicitatem.

Quemadmodum prædestinationis et electionis nostræ in Christo pia consideratio, dulcis, suavis, et ineffabilis consolationis plena est vere piis, et his qui sen-

tiunt in se vim Spiritûs Christi, facta carnis, et membra, quæ adhuc sunt super terram, mortificantem, animumque ad cœlestia et superna rapientem; tum quia fidem nostram de æternâ salute consequendâ per Christum plurimum stabilit, atque confirmat, tum quia amorem nostrum in Deum vehementer accendit; ita hominibus curiosis, carnalibus, et Spiritu Christi destitutis, ob oculos perpetuò versari prædestinationis Dei sententiam, perniciosissimum est præcipitium, unde illos diabolus protrudit, vel in desperationem, vel in æquè perniciosam impurissimæ vitæ securitatem: deinde promissiones divinas sic amplecti oportet, ut nobis in sacris literis generaliter propositæ sunt, et Dei voluntas in nostris actionibus ea sequenda est, quam in verbo Dei habemus disertè revelatam.

A R T I C. XVIII.

*De sperandâ æternâ Salute tantum in No-
mine Christi.*

SUNT et illi Anathematizandi, qui dicere audent unumquemque in lege, aut sectâ quam profitetur esse servandum, modo juxta illam, et lumen naturæ accuratè vixerit, cum sacræ literæ tantum Jesu Christi nomen prædicent in quo salvos fieri homines oporteat.

A R T I C. XIX.

De Ecclesiâ.

ECclesia Christi visibilis est cœtus fidelium, in quo verbum Dei purum prædicatur, et Sacramenta, quoad ea quæ necessariò exiguntur, juxta Christi institutum rectè administrantur. Sicut erravit Ecclesia Hierosolymitana, Alexandrina, et Antiochena; ita et erravit Ecclesia Romana, non solum quoad agenda, et ceremo-

ceremoniarum ritus, verùm in his etiam quæ credenda sunt.

A R T I C. XX.

De Ecclesiæ Auctoritate.

HAbet Ecclesia Ritus five Ceremonias statuendi jus, et in fidei controversiis auctoritatem; quamvis Ecclesiæ non licet quicquam instituere, quod verbo Dei scripto adversetur, nec unum scripturæ locum sic exponere potest, ut alteri contradicat. Quare licet Ecclesia sit divinorum librorum testis et conservatrix, attamen ut adversus eos nihil decernere, ita præter illos, nihil credendum de necessitate salutis debet obtrudere.

A R T I C. XXI.

De Auctoritate Conciliorum Generalium.

Generalia Concilia, sine jussu, et voluntate principum congregari non possunt; et ubi convenerint, quia ex hominibus

minibus constant, qui non omnes Spiritu, et verbo Dei reguntur, et errare possunt, et interdum errârunt, etiam in his quæ ad Deum pertinent: ideoque quæ ab illis constituuntur, ut ad salutem necessaria, neque robur habent, neque auctoritatem, nisi ostendi possint è sacris literis esse desumpta.

A R T I C. XXII.

De Purgatorio.

DOctrina Romanensium, de Purgatorio, de indulgentiis, de veneratione, et adoratione tum imaginum, tum reliquiarum, nec non de invocatione sanctorum, res est inutilis, inaniter conficta, et nullis Scripturarum Testimoniis innititur; immò verbo Dei contradicit.

A R T I C. XXIII.

De Ministrando in Ecclesia.

NON licet cuiquam sumere sibi munus publicè prædicandi, aut ministrandi Sacramenta in Ecclesiâ, nisi prius fuerit ad hæc obeunda legitimè vocatus et missus. Atque illos legitimè vocatos et missos existimare debemus, qui per homines, quibus potestas vocandi ministros, atque mittendi in veniam Domini, publicè concessa est in Ecclesiâ, cooptati fuerint, et adsciti in hoc opus.

A R T I C. XXIV.

De loquendo in Ecclesiâ inquâ quam Populus intelligit.

LInquâ Populo non intellectâ publicas in Ecclesia preces peragere, aut Sacramenta administrare, verbo Dei, et primitivæ Ecclesiæ consuetudini planè repugnat.

A R-

A R T I C. XXV.

De Sacramentis.

Sacramenta à Christo instituta, non tantum sunt notæ professionis Christianorum, sed certa quædam potius testimonia et efficacia signa gratiæ, atque bonæ in nos voluntatis Dei, per quæ invisibiliter ipse in nos operatur, nostramque fidem in se non solum excitat, verum etiam confirmat.

Duo à Christo Domino nostro in Evangelio instituta sunt Sacramenta, scilicet Baptismum et Cæna Domini.

Quinque illa vulgo nominata Sacramenta, scilicet Confirmatio, Pœnitentia, Ordo, Matrimonium, et Extrema Unctio, pro Sacramentis Evangelicis habenda non sunt, ut quæ, partim à pravâ Apostolorum imitatione profluxerunt, partim vitæ status sunt in Scripturis quidem probati; sed Sacramentorum eandem cum Baptismo et Cæna Domini rationem non habentes, ut quæ signum aliquod visibile, seu

ceremoniam, à Deo institutum non habeant.

Sacramenta non in hoc instituta sunt à Christo ut spectarentur, aut circumferrentur, sed ut ritè illis uteremur, et in his duntaxat qui dignè percipiunt, salutarem habent effectum: Qui vero indignè percipiunt, damnationem (ut inquit Paulus) sibi ipsis acquirunt.

A R T I C. XXVI.

De Vi Institutionum Divinarum, quod eam non tollat malitia Ministrorum.

QUAMVIS in Ecclesiâ visibili, bonis mali semper sunt admixti, atque interdum ministerio Verbi et Sacramentorum administrationi præsent; tamen cum non suo, sed Christi nomine agant ejusque mandato et authoritate ministrent, illorum ministerio uti licet cum in verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis percipiendis. Neque per illorum malitiam effectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui

qui fide, et ritè sibi oblata percipiunt, quæ propter institutionem Christi. et promissionem efficacio sunt, licet per malos administrentur.

Ad Ecclesiæ tamen disciplinam pertinet ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint; atque tandem justo convicti judicio, deponantur.

A R T I C. XXVII.

De Baptismo.

Baptismus non est tantum professionis signum, ac discriminis nota, quâ Christiani à non Christianis discernuntur, sed etiam est signum regenerationis, per quod, tanquam per instrumentum, rectè Baptismum suscipientes Ecclesiæ inferuntur, promissiones de remissione peccatorum, atque adoptione notâ in filios Dei per Spiritum Sanctum visibiliter obfignantur, fides confirmatur, et vi divinæ invocationis gratia augetur.

Baptismus parvulorum omninò in Ecclesiâ retinendus est, ut qui cum Christi institutione optimè congruat.

A R T I C. XXVIII.

De Cœnâ Domini.

COEna Domini non est tantum signum mutuae benevolentiae Christianorum inter se, verum potius est Sacramentum nostrae per mortem Christi redemptionis. Atque adeo, ritè, dignè, et cum fide sumentibus, panis quem frangimus est communicatio corporis Christi : similiter poculum benedictionis, est communicatio sanguinis Christi.

Panis et Vini Transubstantiatio in Eucharistiâ, ex sacris literis probari non potest. Sed apertis Scripturae verbis adversatur, Sacramenti naturam evertit, et multarum superstitionum dedit occasionem.

Corpus Christi datur, accipitur, et manducatur in Cœnâ, tantum cœlesti et spirituali ratione; Medium autem quo corpus Christi accipitur, et manducatur in Cœnâ fides est.

Sacramentum Eucharistiae, ex institutione Christi non servabatur, circumferebatur, elevabatur, nec adorabatur.

A R-

A R T I C. XXIX.

De Manducatione Corporis Christi, et impios illud non manducare.

IMpii, et fide vivâ destituti, licèt carnaliter, et visibiliter (ut Augustinus loquitur) corpus, et sanguinis Christi Sacramentum dentibus premant, nullo tamen modo Christi participes efficiuntur. Sed potiùs tantæ rei Sacramentum, seu Symbolum, ad judicium sibi manducant, et bibunt.

A R T I C. XXX.

De utraque Specie.

CAlix Domini laicis non est denegandus, utraque enim pars Dominici Sacramenti, ex Christi institutione, et præcepto, omnibus Christianis, ex æquo administrari debet.

A R T I C. XXXI.

De unicâ Christi Oblatione in Cruce perfecta.

Oblatio Christi semel, facta, perfecta est redemptio, propitiatio, et satisfactio pro omnibus peccatis totius mundi, tam originalibus, quam actualibus. Neque præter illam unicam est ulla alia pro peccatis expiatio; unde missarum sacrificio, quibus, vulgo dicebatur, sacerdotem offerre Christum in remissionem pœnæ, aut culpæ, pro vivis et defunctis, blasphema figmenta sunt, et perniciosæ imposturæ.

A R T I C. XXXII.

De Conjugio Sacerdotum.

Episcopis, Presbyteris et Diaconis nullo mandato divino præceptum est, ut aut cœlibatum voveant, aut à matrimonio abstineant. Licet igitur etiam illis,

illis, ut cæteris omnibus Christianis, ubi hoc ad Pietatem, magis facere judicaverint, pro suo arbitratu matrimonium contrahere.

A R T I C. XXXIII.

De Excommunicatis vitandis.

QUI per publicam Ecclesiæ denunciationem ritè ab unitate Ecclesiæ præcensus est, et excommunicatus, is ab universâ fidelium multitudine (donec per pœnitentiam publicè reconciliatus fuerit arbitrio Judicis competentis) habendus est tanquam Ethnicus et publicanus.

A R T I C. XXXIV.

De Traditionibus Ecclesiasticis.

TRaditiones atque ceremonias easdem, non omnino necessarium est esse ubique, et prorsus consimiles. Nam et variæ semper fuerunt, et mutari possunt, pro Regionum, temporum, et morum diversitate,

veritate, modò nihil contra verbum Dei instituatur.

Traditiones, et ceremonias Ecclesiasticas quæ cum verbo Dei non pugnant, et sunt auctoritate publicâ institutæ, atque probatæ, quisquis privato consilio volens, et datâ operâ, publicè violaverit, is, ut qui peccat in publicum ordinem Ecclesiæ, quique lædit auctoritatem Magistratûs, et qui infirmorum fratrum conscientias vulnerat, publicè, ut cæteri timeant, arguendus est.

Quælibet Ecclesia particularis, sive Nationalis, auctoritatem habet instituenti, mutandi aut abrogandi ceremonias, aut ritus Ecclesiasticos, humanâ tantum auctoritate institutos, modo omnia ad ædificationem fiant.

A R T I C. XXXV.

De Homiliis.

TOMUS secundus Homiliarum, quarum singulos titulos huic articulo subjunximus, continet piam et salutarem doctrinam, et his temporibus necessarium, non

non minùs quam prior Tomus Homiliarum, quæ editæ sunt tempore Edvardi Sexti: Itaque eas in Ecclesiis per ministros diligenter, et clarè, ut à populo intelligi possint recitandas esse judicavimus.

De nominibus Homiliarum.

Of the right use of the Church.

Against Peril of Idolatry.

Of Repairing and keeping clean of Churches.

Of good Works.

First, of Fasting.

Against Gluttony and Drunkenness.

Against excess in Apparel.

Of Prayer.

Of the Place and time of Prayer.

That common Prayers and Sacraments ought to be ministred in a known Tongue.

Of the reverent Estimation of God's Word.

Of Alms doing.

Of the Nativity of Christ.

Of the Passion of Christ.

Of the Resurrection of Christ.

Of the worthy receiving of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.

Of the Gifts of the Holy Ghost.

For the Rogation days.

Of the State of Matrimony.

Of Repentance.

Against Idleness.

Against Rebellion.

A R T I C. XXXVI.

De Episcoporum et Ministrorum Consecratione.

Libellus de consecratione Archiepiscoporum, et Episcoporum, et ordinatione Presbyterorum, et Diaconorum, editus nuper temporibus Edvardi VI. et auctoritate Parliamenti illis ipsis temporibus confirmatus, omnia ad ejusmodi consecrationem, et ordinationem necessaria continet, et nihil habet, quod ex se fit, aut superstitiosum, aut impium : itaque quicumque juxta ritus illius libri consecrati, aut ordinati sunt, ab anno secundo prædicti regis Edvardi, usque ad hoc tempus, aut in posterum juxta eosdem ritus consecrabuntur, aut ordinabuntur, ritè atque ordine, atque legitime statuimus esse et fore consecratos et ordinatos.

A R T I C. XXXVII.

De Civilibus Magistratibus.

Regia Majestas in hoc Angliæ regno, ac cæteris ejus dominiis summam habet potestatem, ad quam omnium statuum regni, sive illi Ecclesiastici sint, sive Civiles, in omnibus causis, suprema gubernatio pertinet, et nulli externæ judisdictioni est subiecta, nec esse debet.

Cum Regiæ Majestati summam gubernationem tribuimus, quibus titulis intelligimus, animos quorundam calumniatorum offendi, non damus Regibus nostris, aut verbi Dei, aut Sacramentorum administrationem; quod etiam injunctiones ab Elizabethâ Reginâ nostrâ, nuper editæ apertissime testantur: sed eam tantum prærogativam, quam in Sacris Scripturis à Deo ipso, omnibus piis Principibus, videmus semper fuisse attributam, hoc est, ut omnes status atque ordines fidei suæ à Deo commissos, sive illi Ecclesiastici sint, sive Civiles, in officio con-

tineant, et contumaces, ac delinquentes, gladio civili coerceant.

Romanus Pontifex nullam habet jurisdictionem in hoc Regno Angliæ.

Leges Regni possunt Christianos propter capitalia et gravia crimina, morte punire.

Christianis licet, ex mandato Magistratus, arma portare et justa bella administrare.

A R T I C. XXXVIII.

De illicitâ bonorum Communicatione.

Facultates et bona Christianorum non sunt communia, quoad jus et possessionem ut quidam Anabaptistæ falsò jactant: debet tamen quisque de his quæ possidet, pro facultatum ratione, pauperibus eleemosynas benignè distribuere.

A R T I C. XXXIX.

De Jurejurando.

Quemadmodum juramentum vanum, et temerarium à Domino nostro Jesu Christo,

Christo, et Apostolo ejus Jacobo, Christianis hominibus interdictum esse fatemur: ita Christianorum Religionem minimè prohibere censemus, quin jubente magistratu in causâ fidei, et charitatis jurare liceat, modò id fiat juxta Prophetæ doctrinam, in justitiâ, in judicio, et veritate.

Confirmatio Articulorum.

HIC liber antedictorum Articulorum jam denuò approbatus est, per assensum et consensum Serenissimæ Reginae Elizabethæ Dominæ nostræ, Dei gratiâ Angliæ, Franciæ, et Hiberniæ Reginae, Defensoris Fidei, &c. retinendus, et per totum Regnum Angliæ exequendus. Qui Articuli, et lecti sunt, et denuò confirmati subscriptione D. Archiepiscopi et Episcoporum superioris domûs, et totius Cleri inferioris domûs in Convocatione, A. D. 1571.

F I N I S.

Lately printed by J. POTE, at Eton.

DE FIDE et Officiis Christianorum, ex cl. Burneti et Grotii libellis, in usum Juventutis Christianæ. Editio altera. 1s. 6d.

M. T. CICERONIS OPUSCULA; hoc est, Cato Major, seu, de Senectute; Lælius, seu, de Amicitia; Paradoxa; Somnium Scipionis. Præfigitur ejusdem **M. T. CICERONIS VITA LITTERARIA** nunc primum in lucem data. 2s.

C. JULII CÆSARIS de Bello Gallico Commentariorum libri V. Accessere Index Geographicus, et Galliæ veteris, ad Cæsareæ, Tabula. Editio ad usum Juventutis accommodata. 1782. 1s. 8d.

EUTROPII Breviarium Historiæ Romanæ, ab Urbe condita ad Annum ejusdem Urbis nccc L. Accedit Sex. Aurelii Victori de Romanis Illustribus liber. Editio ad usum Juventutis accommodata. 1780. 1s. 8d.

COMPENDIUM Historiæ Universalis, ab initio Mundi ad Tempora Caroli M. Imp. Conscripsum a *Joanne Clerici*. Editio nova prioribus correctior et nitidior impressa. 2s.

ELEMENTA RHETORICA ad Elocutionem spectantia, ex **M. T. CICERONE**, et **QUINCTILIANO**, ut plurimum Excerpta. In usum studiosæ Juventutis. Subjicitur **QUINCTILIANI** de præstantioribus cum Græcis tum Latinis Scriptoribus Judicium. 1s. 3d.

GER. VOSSII ELEMENTA RHETORICA, Oratoriis ejusdem Partitionibus accommodata, inque usum Scholarum emendatius edita. Editio prioribus accuratior et auctior. Accedit Appendix de Interpunctionibus Verborum; præcipue ex Vossio et J. Ward. 1s. 3d.

ELECTA ex **OVIDIO** et **Tibullo** in usum Regiæ Scholæ Etonensis, 2 Part. Editio altera recognita, et nunc primum in gratiam Rudiorum notis aucta. 2s. 6d.

ELECTA

Lately printed, &c.

ELECTA EX OVIDII Metamorph. *Libris*, cum Annotationibus in gratiam Rudiorum. Editio altera recognita, et in notis aucta. 3s.

GRÆCÆ GRAMMATICÆ Rudimenta, in usum Regiæ Scholæ Etonens. Editio nova, recognita, et multo auctior facta. 1783. 2s. 6d.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, five, Novus Historiarum Fabularumq; Delectus; ex Æliano, Polyæno, Aristotele, Max. Tyrio, aliisque probatissimis Scriptoribus Græcis desumptus; Versione et Notis Illustravit J. UPTON, A.M. Coll. Regal. apud Cantab. antehac Socius. Huic novæ Editioni nunc primùm accessere, Tres Orationes Funebres, PERICLIS, LYSIÆ et PLATONIS; cum Versione etiam, Notis, et Indice. Opus ad erudiendæ Juventutis gratiam editum. Editio nova recognita et correctior. 1784. 4s.

POETÆ GRÆCI, five, Selecta ex Poetis Græcis, viz. Homeri Odyss. Hesiodo, Theocrito, Callimacho, Apollon. Rhodio, Tyrtæo, Sapphone, Erinna, aliisq; Scriptor. minoribus. cum vulgata Versione emendata, ac variis Notis aucta. 6s.

SCRIPTORES GRÆCI, five, Selecta ex Scriptoribus Græcis, viz. Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Platone, Isocrate et Luciano, cum Versione Latina, et Notis. 6s.

SCRIPTORES ROMANI, five, Selecta ex Scriptoribus Romanis, viz. M. T. Cicerone, T. Livio, Corn. Tacito, C. Plinio, et Vell. Paterculo. Editio nova, auctior facta. 1782. 6s.

